31984R2261

3.8.1984 DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH L 208/3

ROZPORZĄDZENIE RADY (EWG) NR 2261/84
z dnia 17 lipca 1984 r.
ustanawiające ogólne zasady przyznawania pomocy na produkcję oliwy z oliwek oraz organizacjom producentów

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 136/66/EWG z dnia 22 września 1966 r. w sprawie ustanowienia wspólnej organizacji rynku olejów i tłuszczów [1], ostatnio zmienione w rozporządzeniem (EWG) nr 2260/84 [2], w szczególności jego art. 5 ust. 4,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

artykuł 5 rozporządzenia nr 136/66/EWG ustanowił system pomocy na produkcję oliwy z oliwek; pomoc ta, dla obszarów istniejących w określonym czasie, udzielana jest producentom oliwek, którzy są członkami organizacji producentów, określonych w art. 20c ust. 1 rozporządzenia nr 136/66/EWG i produkujących średnio co najmniej 100 kilogramów oliwy czasie roku gospodarczego, podczas gdy pozostałym producentom oliwek udziela się jej w zależności od określonych ryczałtowo wartości i potencjału produkcyjnego drzew oliwkowych oraz wydajności tych drzew i pod warunkiem dokonania zbioru wytworzonych oliwek;

w oczekiwaniu na stworzenie rejestru dotyczącego uprawy oliwek pomoc dla hodowców oliwek obliczana będzie z uwzględnieniem średniej wydajności drzew oliwkowych;

w celu zapewnienia prawidłowego funkcjonowania systemu pomocy konieczne jest określenie rodzajów oleju z oliwek, na którego produkcję będzie przyznawana pomoc;

w celu zapewnienia prawidłowego funkcjonowania systemu pomocy należy określić prawa i obowiązki osób zaangażowanych w system pomocy, a więc producentów oliwek, organizacji producentów i związków tych organizacji oraz zainteresowanych Państw Członkowskich;

pomoc przyznawana będzie w oparciu o system deklaracji upraw przedstawianych przez producentów oliwek;

organizacje producentów oliwy z oliwek, określonych w art. 20c ust. 1 rozporządzenia nr 136/66/EWG, powinny zrzeszać minimalną liczbę członków lub reprezentować minimalny odsetek producentów oliwy lub produkcji oliwy; minimalną liczbę lub odsetek członków należy ustalić na poziomie, który z jednej strony, uwzględnia potrzebę skutecznego działania organizacji i, z drugiej strony, ułatwia weryfikację w Państw Członkowskich będących producentami; w celu zapewnienia organizacjom skutecznego zarządzania określa się pewne dodatkowe warunki, które powinni spełniać producenci oliwek zrzeszeni w organizacjach;

związki organizacji producentów oliwy z oliwek, określonych w art. 20c ust. 2 wspomnianego rozporządzenia, powinny być tworzone przez minimalną liczbę organizacji lub reprezentować minimalny odsetek produkcji krajowej; te minimalne liczby powinny być wyznaczone na poziomie umożliwiającym skuteczne przeprowadzanie spoczywających na takich organizacjach szczególnych zadań koordynacyjnych oraz działań kontrolnych;

artykuł 20c wspomnianego rozporządzenia określa, że organizacje producentów i ich związki powinny wykonywać pewne zadania weryfikacyjne i koordynacyjne; należy więc dokładnie zdefiniować rodzaj zadań, które mają być przeprowadzone;

w trosce o sprawne zarządzanie organizacji producentów oraz ich związków powinny one zwrócić się do właściwych organów krajowych o ich uznanie we właściwym czasie, przed rozpoczęciem roku gospodarczego; Państwo Członkowskie rozpatruje wniosek o uznanie w rozsądnym terminie;

zgodnie z art. 20d ust. 1 rozporządzenia nr 136/66/EWG odsetek pomocy może zostać przeznaczony na kontrole przeprowadzane przez organizacje producentów i ich związków; należy zagwarantować, aby stosowne sumy przeznaczone zostały tylko na finansowanie zadań określonych w art. 20c ust. 1 i 2 wspomnianego rozporządzenia;

art. 20d ust. 2 wspomnianego rozporządzenia wprowadził możliwość wypłacenia zaliczki kwoty pomocy wyłącznie związkom producentów; w trosce o rzetelne zarządzanie zaliczka ta nie powinna przekraczać określonej części kwoty przeznaczonej na pomoc;

w celu zapewnienia prawidłowego funkcjonowania systemu pomocy na produkcję, udzielanej producentom oliwy z oliwek należącym do organizacji producentów, należy ustanowić przepisy, zgodnie z którymi pomoc wypłacana będzie tylko w odniesieniu do ilości oliwy wyprodukowanej w zatwierdzonych młynach; aby uzyskać zatwierdzenie, zainteresowane młyny powinny spełniać określone warunki;

[1] Dz.U. 172 z 30.9.1966, str. 3025/66.
[2] Dz.U. L 208 z 3.8.1984, str. 1.

omawiana pomoc ma duże znaczenie dla producentów oliwy oraz stanowi obciążenie dla Wspólnoty; w celu zagwarantowania udzielania pomocy wyłącznie w odniesieniu do oliwy kwalifikującej się do jej otrzymania, należy ustanowić przepisy dotyczące systemu odpowiednich kontroli administracyjnych;

w trosce o prawidłowe administrowanie systemem pomocy należy ustanowić przepisy dla Państw Członkowskich, które pozwolą określić, w przypadku wątpliwości dotyczących rzeczywistej produkcji oliwy, ilość oliwy, która może skorzystać z pomocy;

doświadczenie wykazało, że pomimo dużej liczby przeprowadzonych szczególnych kontroli, dokonanie szczegółowych i skutecznych kontroli oraz weryfikacji w odniesieniu do wielu producentów oliwy nie będzie łatwe; dla rozwiązania tych problemów istnieje potrzeba stworzenia we wszystkich produkujących oliwę z oliwek Państwach Członkowskich, komputerowego rejestru zawierającego wszystkie wymagane informacje, które ułatwią prowadzenie działań kontrolnych i szybkie wykrywanie nieprawidłowości,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ 1

Przepisy ogólne

Artykuł 1

Zaczynając od roku gospodarczego 1984/85, ogólne zasady określone w niniejszym rozporządzeniu stosuje się do udzielania pomocy na produkcję oliwy z oliwek, określonych w art. 5 rozporządzenia nr 136/66/EWG.

Artykuł 2

1. Pomoc na produkcję udzielana jest w stosunku do oliwy z oliwek, pod warunkiem że odpowiada ona specyfikacjom ustanowionym w pkt 1 i 4 Załącznika do rozporządzenia nr 136/66/EWG i że obszary uprawne oliwek są przedmiotem deklaracji, określonych w art. 1 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 1590/83 [1] lub która spełnia warunki określone w art. 1 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

2. Pomoc udzielana jest producentom oliwek prowadzącym działalność gospodarczą w Państwach Członkowskich. Do celów niniejszego rozporządzenia za producenta oliwy z oliwek uważa się gospodarza plantacji oliwek, który uprawia oliwki wykorzystywane do produkcji oliwy.

3. Pomoc udzielana jest na wniosek zainteresowanych stron składany w Państwie Członkowskim, w którym oliwa została wyprodukowana.

4. W przypadku producentów oliwek zrzeszonych w organizacjach producentów, określonych w art. 20c ust. 1 rozporządzenia nr 136/66/EWG i produkujących średnio nie mniej niż 100 kilogramów oliwy z oliwek w ciągu roku gospodarczego, pomoc udzielana jest zgodnie z art. 5 ust. 2 tiret pierwsze rozporządzenia nr 136/66/EWG w odniesieniu do ilości oliwy, która została faktycznie wyprodukowana w zatwierdzonym młynie, z zastrzeżeniem przepisów art. 7.

W przypadku innych producentów oliwek pomocy udziela się zgodnie z art. 5 ust. 2 tiret drugie rozporządzenia nr 136/66/EWG i jest ona równa pomocy wynikającej ze stosowania wydajności produkcyjnej oliwek i oliwy, określonej ryczałtowo zgodnie z art. 18, do ilości drzew oliwkowych, z których pochodzą oliwki.

5. Dla lat gospodarczych 1984/1985 i 1985/1986 Państwa Członkowskie będące producentami oliwek określają producentów oliwek, których średnia produkcja wynosi co najmniej 100 kilogramów oliwy w ciągu roku gospodarczego, uprawnionych do korzystania z pomocy udzielanej w zależności od ilości faktycznie wytwarzanej oliwy, z uwzględnianiem, w odniesieniu do każdej kampanii, współczynników wydajności oliwek i oliwy, wyznaczonych zgodnie z art. 18, do ilości drzew oliwkowych, z których pochodzą oliwki.

6. Do dnia 31 marca 1986 r. Rada na wniosek Komisji, działając większością kwalifikowaną, ustanawia kryteria stosowane od roku 1986/87 w celu określenia producentów oliwek, których średnia produkcja wynosi co najmniej 100 kilogramów oliwy na rok gospodarczy.

ROZDZIAŁ 2

Obowiązki producentów oliwek

Artykuł 3

1. Na początku roku gospodarczego i przed upływem terminu, który należy ustalić, każdy producent oliwek przedstawia właściwym władzom zainteresowanego Państwa Członkowskiego deklarację upraw, zawierającą, w przypadku gdy jest ona składana po raz pierwszy:

— informacje dotyczące uprawianych drzew oliwkowych i ich lokalizacji,

— kopię deklaracji przedstawionej w celu dokonania wpisu w rejestrze upraw oliwek. W przypadku Grecji do czasu założenia rejestru upraw oliwek w tym Państwie Członkowskim i dokonania wpisów deklarację taką można zastąpić deklaracją określoną w art. 1 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 1590/83.

[1] Dz.U. L 163 z 22.6.1983, str. 39.

2. Dla następujących po sobie lat gospodarczych przed wyznaczoną datą każdy producent oliwek przedstawia uzupełniającą deklarację wskazując na ewentualne zmiany lub potwierdzając, że nie ma żadnych zmian w stosunku od poprzedniej deklaracji upraw.

3. Producenci oliwek zrzeszeni w organizacjach producentów przedstawiają organizacji, do której należą, w wyznaczonym terminie, wniosek o udzielenie indywidualnej pomocy zawierający potwierdzenie, że oliwki zostały rozgniecione lub fakturę sprzedaży oliwek bądź oba te dokumenty.

4. Producenci oliwek, określonych w ust. 3, składają deklarację upraw i wniosek o udzielenie pomocy za pośrednictwem swoich organizacji.

5. Producent oliwek nie może być zrzeszony w więcej niż jednej organizacji producentów dla terenów uprawnych położonych w obrębie jednej jednostki administracyjnej i może przedstawić tylko jedną deklarację upraw i jeden wniosek o udzielenie pomocy dla tych terenów.

W przypadku gdy producent oliwek występuje z organizacji przed upływem terminu, określonego art. 20c ust. 1 w tiret pierwsze rozporządzenia nr 136/66/EWG, nie może on przystąpić do innej organizacji przewidzianej w niniejszym rozporządzeniu do końca trwania tego okresu.

Organizacje producentów podają do wiadomości zainteresowanego Państwa Członkowskiego nazwiska producentów oliwek, określonych w akapicie drugim.

6. W przypadku producentów oliwek niezrzeszonych w organizacjach producentów deklarację upraw przedstawioną przez każdego z nich uznaje się za wniosek o udzielenie pomocy, jeżeli w wyznaczonym terminie dołączone zostaną do niej:

— oświadczenie stwierdzające, że dokonali zbiorów oliwek w danym roku gospodarczym,

— określenie przeznaczenia oliwek.

7. Konsekwencją nieprzestrzegania przez producentów oliwek obowiązków określonych w niniejszym artykule jest odmowa udzielenia pomocy.

ROZDZIAŁ 3

Organizacje producentów

Artykuł 4

1. Nie naruszając innych warunków określonych w art. 20c ust. 1 rozporządzenia nr 136/66/EWG, organizacja producentów może zostać uznana zgodnie z niniejszym rozporządzeniem tylko w przypadku gdy:

a) należy do niej, w odniesieniu do organizacji produkujących i zwiększających wartość rynkową oliwek i oliwy z oliwek, co najmniej 700 producentów oliwek; lub gdy

b) w pozostałych przypadkach — należy do niej co najmniej 1 200 producentów oliwek; w przypadku gdy jedna lub więcej organizacji produkujących i zwiększających wartość rynkową oliwek i oliwy z oliwek należy do tej organizacji, producenci ci traktowani są pojedynczo przy określaniu minimalnej wymaganej liczby członków; lub gdy

c) reprezentuje ona co najmniej 25 % producentów oliwek lub produkcji oliwy w danym regionie gospodarczym, w którym została utworzona.

2. Członkami organizacji producentów mogą być tylko producenci oliwek będący właścicielami plantacji oliwek, którzy je uprawiają, lub producenci oliwek, którzy uprawiali plantację oliwek przez okres co najmniej trzech lat.

W tym celu producenci oliwek przedstawiają organizacji producentów, do której należą, informacje niezbędne do określenia, że są oni gospodarzami uprawiającymi plantację oliwek oraz informacje na temat każdej zmiany, która nastąpiła od czasu przystąpienia do organizacji producentów.

3. Do celów niniejszego rozporządzenia za „region gospodarczy" uważa się region, który według określonych przez dane Państwo Członkowskie kryteriów charakteryzuje się podobnymi warunkami produkcyjnym dotyczącymi uprawy oliwek.

4. Państwo Członkowskie podejmuje wszelkie niezbędne działania zachęcające do tworzenia ugrupowań producentów w rozumieniu rozporządzenia (EWG) nr 1360/7 [1] lub innych organizacji produkujących zwiększających wartość rynkową oliwek i oliwy z oliwek, które mogą zostać uznane za organizacje producentów do celów niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 5

1. Organizacja producentów ubiegająca się o jej uznanie od początku roku gospodarczego, powinna złożyć wniosek do właściwych organów zainteresowanego Państwa Członkowskiego do dnia 30 lipca poprzedniego roku.

2. Najpóźniej do dnia 15 października następującego po przyjęciu wniosku właściwy organ, po sprawdzeniu, czy spełnione są warunki określone w art. 20c ust. 1 rozporządzenia nr 136/66/EWG oraz art. 4, wydaje decyzję w sprawie wniosku i bezzwłocznie informuje o tym zainteresowaną organizację oraz Komisję.

Uznanie staje się skuteczne z pierwszym dniem roku gospodarczego następującego po roku, w którym złożono wniosek.

[1] Dz.U. L 166 z 23.6.1978, str. 1.

3. Do dnia 30 czerwca każdego roku każda uznana organizacja producentów zgłasza właściwemu organowi ewentualne zmiany, które nastąpiły w jej strukturze od chwili uznania lub od złożenia ostatniej rocznej deklaracji oraz raport o każdym odstąpieniu lub złożonych wnioskach o przyjęcie.

Na podstawie tej deklaracji i wyników ewentualnie przeprowadzonych kontroli właściwy organ upewnia się, czy przestrzegane są warunki wymagane dla uznania organizacji.

W przypadku gdy warunki te nie są dalej przestrzegane lub gdy struktura organizacji nie pozwala na przeprowadzenie kontroli produkcji jej członków, właściwy organ powinien bezzwłocznie i najpóźniej przed rozpoczęciem kolejnego roku gospodarczego cofnąć uznanie organizacji i poinformować o tym Komisję.

Artykuł 6

1. Uznane organizacje producentów:

— składają, zgodnie z art. 3 ust. 1, deklaracje upraw wszystkich zrzeszonych w nich członków,

— na miejscu przeprowadzają kontrolę części danych zawartych w tych deklaracjach,

— raz w miesiącu przedstawiają wnioski swoich członków o udzielenie pomocy w formie ujednoliconej i odpowiedniej dla komputerowego przetwarzania danych, określonych w art. 16. O udzielenie pomocy występuje się dla ilości wyprodukowanej przez tych członków, którzy zakończyli produkcję oliwy, jeżeli przeprowadzone zostały kontrole, określone w art. 8 oraz wypełnione obowiązki wynikającego z tych kontroli.

Wszystkie wnioski dotyczące produkcji w danym roku gospodarczym należy złożyć, pod karą wykluczenia, w wyznaczonym terminie.

2. W przypadku gdy organizacja producentów należy do związku takich organizacji, deklaracje upraw i wnioski producentów oliwek zrzeszonych w organizacji o udzielenie pomocy należy składać za pośrednictwem związku.

Artykuł 7

W przypadku gdy producent oliwek należący do organizacji producentów:

— wydzierżawił plantacje oliwek na okres krótszy niż trzy lata,

— sprzedał część lub całość swojej produkcji oliwek,

— przystąpił do organizacji producentów w trakcie roku gospodarczego,

część produkcji oliwy, która może korzystać z pomocy, nie może być większa od ilości oliwy określonej ryczałtowo z zastosowaniem w odniesieniu do liczby drzew oliwkowych, przeznaczonych do produkcji, współczynników wydajności oliwek i oleju, określonych zgodnie z przepisami art. 18.

Artykuł 8

1. Przed wystąpieniem z wnioskiem o udzielenie pomocy każda organizacja producentów powinna zweryfikować ilość oliwy z oliwek, w stosunku do której każdy z jej członków zwraca się z wnioskiem o udzielenie pomocy. Do celów weryfikacji organizacje producentów przeprowadzają, w szczególności, następujące kontrole:

— porównują ewidencję produkcji oliwek zadeklarowanej przez każdego producenta, przetworzonej w zatwierdzonym młynie z danymi wynikającymi z deklaracji upraw na podstawie ustalonych kryteriów,

— zbieżności między danymi przedstawionymi przez każdego producenta dotyczącymi ilości oliwek przetworzonych i ilości uzyskanej oliwy z ilością oliwek i oliwy zapisanych w rejestrze stanu zapasów zatwierdzonych młynów,

2. Organizacja producentów przekazuje właściwym organom zainteresowanego Państwa Członkowskiego akta swoich członków w następujących przypadkach:

— jeżeli nie przeprowadzono porównania, określonego w ust. 1 tiret pierwsze, po zebraniu przez daną organizację wszystkich dokumentów potwierdzających i danych przydatnych do ustalenia rzeczywistej wytworzonej ilości produktu,

— jeżeli nie potwierdzono zbieżności określonych w ust. 1 akapit drugi,

— jeżeli dane zawarte w deklaracji upraw nie odpowiadają sytuacji stwierdzonej w trakcie kontroli.

ROZDZIAŁ 4

Związki organizacji producentów

Artykuł 9

1. Nie naruszając warunków określonych w art. 20c ust. 2 rozporządzenia nr 136/66/EWG, związek może zostać uznany tylko jeżeli należy do niego co najmniej dziesięć organizacji producentów uznanych zgodnie z art. 5 lub taka liczba organizacji, która reprezentuje co najmniej 5 % produkcji oliwy w danym Państwie Członkowskim.

Jednakże organizacje producentów tworzące związek powinny pochodzić z kilku regionów gospodarczych.

2. Przepisy dotyczące uznawania i cofania uznania ustanowione w art. 5 stosuje się również do związków organizacji.

Artykuł 10

Związki, określone w art. 20c ust. 2 rozporządzenia nr 136/66/EWG:

— koordynują działalność należących do nich organizacji i czuwają na tym, aby działalność ta była zgodna z przepisami niniejszego rozporządzenia oraz, w szczególności, bezpośrednio i zgodnie z określoną normą procentową weryfikują sposób przeprowadzania kontroli, określonych w jego art. 6 i 8,

— składają właściwym organom deklaracje upraw i wnioski o udzielenie pomocy, które są im przekazywane przez należące do ich organizacje,

— otrzymują od zainteresowanego Państwa Członkowskiego zaliczki na pomoc na produkcję, określoną w art. 12, a saldo przyznanej pomocy dzielą bezzwłocznie między producentów zrzeszonych w organizacjach należących do tych związków.

ROZDZIAŁ 5

Wspólne zasady organizacji producentów oliwy z oliwek oraz ich związków

Artykuł 11

1. Wstrzymaną kwotę, określoną w art. 20d ust. 1 rozporządzenia nr 136/66/EWG, wykorzystuje się w następujący sposób:

a) określona suma przekazywana jest każdemu ze związków w wysokości zależnej od liczby członków należących do organizacji producentów, które należą do związku;

b) saldo przekazywane jest wszystkim organizacjom producentów na podstawie:

— liczby indywidualnych wniosków o udzielenie pomocy złożonych w każdej organizacji przez jej członków,

— kontroli przeprowadzonych z zastosowaniem procedury pomocy.

2. Państwa Członkowskie będące producentami oliwy z oliwek zapewniają, że kwoty przekazane związkom i organizacjom producentów z zastosowaniem ust. 1 będą wykorzystywane przez nie jedynie na finansowanie działalności, za prowadzenie której są odpowiedzialne na mocy niniejszego rozporządzenia.

3. Jeżeli wspomniane kwoty nie zostaną wykorzystane w całości lub w części zgodnie z przepisami ust. 2, należy je zwrócić zainteresowanemu Państwu Członkowskiemu oraz odliczyć od wydatków finansowanych przez Europejski Fundusz Orientacji i Gwarancji Rolnej.

4. W celu ułatwienia funkcjonowania związków i organizacji producentów Państwa Członkowskie mogą im przekazać, na początku każdego roku gospodarczego, ryczałtową zaliczkę, której wysokość określa się biorąc pod uwagę liczbę członków tych organizacji.

5. Państwa Członkowskie będące producentami określają zasady przyznawania pomocy i terminy wypłat kwot przeznaczonych dla producentów oliwek.

Artykuł 12

1. Każde Państwo Członkowskie będące producentem może wypłacić organizacjom producentów zaliczkę na poczet kwoty pomocy, o której przyznanie wystąpiono.

2. Podczas lat gospodarczych 1984/1985, 1985/1986 i 1986/1987 zaliczka, określona w ust. 1, nie może być wyższa dla każdego producenta oliwek od:

— kwoty wynikającej z zastosowania współczynnika wydajności oliwy i oliwek, określonej zgodnie z art. 18, liczby drzew oliwkowych ujętych w deklaracji upraw lub kwoty wynikającej z ilości podanej we wniosku, jeżeli ilość ta jest mniejsza od wyżej określonej, lub

— 50 % kwoty wynikającej ze średnio przyznawanej pomocy faktycznie wypłaconej podczas dwóch poprzednich lat gospodarczych.

Artykuł 13

1. Państwa Członkowskie zatwierdzają wyłącznie młyny, których właściciele:

a) przekazali Państwu Członkowskiemu, zgodnie z określonymi zasadami, wszystkie informacje dotyczące ich wyposażenia technicznego i rzeczywistej zdolności produkcyjnej oraz wszelkie zmiany tych informacji;

b) zgodzili się poddać każdej kontroli przewidzianej w ramach procedury pomocy, zezwolić na zastosowanie w stosunku do swoich nieruchomości wszystkich uznanych za konieczne środków kontroli i umożliwić przeprowadzenie ewentualnej kontroli finansowej;

c) w trakcie poprzedniego roku gospodarczego nie zastosowano w stosunku do nich procedur mających zastosowanie w przypadku wykrycia podczas kontroli, przeprowadzanych z zastosowaniem przepisów art. 14 oraz niniejszego artykułu, nieprawidłowości w odniesieniu do zatwierdzenia lat gospodarczych 1984/85:

— nie zastosowano w stosunku do nich procedury mającej zastosowanie w przypadku nieprawidłowości stwierdzonych podczas kontroli przeprowadzanych w latach gospodarczych 1983/84 z zastosowaniem przepisów art. 7 i 9 rozporządzenia (EWG) nr 2959/82 ([1]) i

([1]) Dz.U. L 309 z 5.11.1982, str. 30.

— na podstawie tego samego rozporządzenia nie cofnięto zatwierdzenia na okres po dniu 31 października 1984 r.;

d) zgodzą się prowadzić jednolite rejestry stanu zapasów, spełniające określone kryteria.

2. Przed udzieleniem zatwierdzenia zainteresowane Państwo Członkowskie sprawdza, czy spełnione są warunki zatwierdzenia, w szczególności poprzez przeprowadzenie kontroli na miejscu sprawdza wyposażenie techniczne i rzeczywistą wydajność młynów.

3. W okresie lat gospodarczych 1984/85 i 1985/86 zainteresowane Państwo Członkowskie może udzielić osobie zainteresowanej tymczasowego zatwierdzenia młyna po przedstawieniu przez nią wniosku o udzielenie zatwierdzenia zawierającego wszystkie informacje, określone w ust. 1.

Takie tymczasowe zatwierdzenia staje się pełnoprawnym zatwierdzeniem z chwilą stwierdzenia przez zainteresowane Państwo Członkowskie, że spełnione są warunki wymagane dla udzielenia zatwierdzenia, określone w ust. 1.

W przypadku stwierdzenia, że jeden z warunków określonych w ust. 1 nie jest spełniony, tymczasowe zatwierdzenie zostaje cofnięte.

4. Jeżeli jeden z warunków zatwierdzenia określonych w ust. 1 nie jest już spełniany, zatwierdzenie zostaje cofnięte na okres, którego długość zależy od stopnia naruszenia.

5. W przypadku cofnięcia zatwierdzenia zgodnie z przepisami ust. 3 i 4, nowe zatwierdzenie nie może być udzielone w czasie trwania okresu, na który zatwierdzenie zostało cofnięte:

— tej samej osobie fizycznej lub prawnej produkującej w danym młynie, lub

— jakiejkolwiek osobie fizycznej lub prawnej, która zamierza produkować w danym młynie, chyba że jest ona w stanie wykazać, w sposób satysfakcjonujący zainteresowane Państwo Członkowskie, że celem uzyskania nowego zatwierdzenia nie jest zamiar uniknięcia nałożonej kary.

6. W przypadku gdy cofnięcie zatwierdzenia danego młyna miałoby znaczny wpływ na zdolność produkcyjną młynów w określonej strefie produkcji, może zostać wydana decyzja zatwierdzająca ten młyn na mocy procedury szczególnej kontroli.

ROZDZIAŁ 6

System kontroli

Artykuł 14

1. Każde Państwo Członkowskie będące producentem stosuje system kontroli, aby zapewnić, że produkt, dla którego udzielana jest pomoc, kwalifikuje się do korzystania z niej.

2. Państwa Członkowskie będące producentami kontrolują działalność każdej organizacji producentów oraz każdy związek, w szczególności, czy przeprowadzają one działania kontrolne.

3. W trakcie każdego roku gospodarczego i w szczególności podczas okresu produkcji oliwy w młynie Państwa Członkowskie będące producentami przeprowadzają na miejscu kontrole dotyczące działalności i rejestrów stanu zapasów w części zatwierdzonych młynów.

Wybrane młyny powinny posiadać wydajność, która jest reprezentatywna dla strefy produkcyjnej.

4. W odniesieniu do oliwy z oliwek, określonej w pkt 1 Załącznika do rozporządzenia nr 136/66/EWG i produkowanej przez producentów oliwek niezrzeszonych w organizacjach producentów, kontrolę przeprowadza się wyrywkowo, na miejscu, i powinna ona pozwalać na weryfikację:

— prawidłowości deklaracji upraw,

— przeznaczenia zebranych oliwek do produkcji oliwy i, o ile jest to możliwe, faktycznego przetworzenia tych oliwek na oliwę.

Kontrolom poddawana jest część producentów określona procentowo, w szczególności na podstawie wielkości prowadzonych upraw.

5. Do celów kontroli i weryfikacji, o których mowa powyżej, Państwo Członkowskie wykorzystuje między innymi komputerowe rejestry, określone w art. 16.

Rejestry te wykorzystywane są w celu ukierunkowania kontroli przeprowadzanych z stosownie do ust. 1-4.

Artykuł 15

1. Państwa Członkowskie określają ilość oliwy, która może korzystać z pomocy na podstawie wniosków złożonych zgodnie z przepisami art. 3 i 6, biorąc pod uwagę wszystkie istotne fakty, w szczególności wszystkie kontrole i weryfikacje przewidziane niniejszym rozporządzeniem.

W odniesieniu do oliwy z oliwek, określonej w pkt 4 Załącznika do rozporządzenia nr 136/66/EWG, ilość oliwy, która może skorzystać z pomocy, określana jest na podstawie produkcji oliwy, określonej w pkt 1 niniejszego Załącznika.

2. Państwo Członkowskie określa ilość z oliwy z oliwek, która może skorzystać z pomocy dla zrzeszonych producentów, których akta zostały mu przekazane przez ich organizacje zgodnie z art. 8 ust. 2.

3. Jeżeli kontrole określone w art. 13 i 14 nie potwierdzają danych zawartych w rejestrze stanu zapasów zatwierdzenia młyna, zainteresowane Państwo Członkowskie, z zastrzeżeniem sankcji, które mogą być nałożone na młyn, określa ilość oliwy, która może skorzystać z pomocy dla każdego producenta będącego członkiem organizacji i przetwarzającego swoją produkcję oliwek w tym młynie.

4. W celu określenia ilości oliwy, która może korzystać z pomocy, w szczególności w przypadkach określonych w ust. 2 i 3, Państwo Członkowskie uwzględnia w szczególności współczynniki wydajności oliwek i oliwy wyznaczone ryczałtowo zgodnie z przepisami art. 18.

Artykuł 16

1. Każde Państwo Członkowskie będące producentem tworzy i na bieżąco prowadzi komputerowe rejestry dotyczące oliwy z oliwek.

2. W rejestrach tych powinny być zamieszczone co najmniej następujące informacje:

a) dla każdego producenta oliwek i każdego roku gospodarczego, w którym wystąpiono z wnioskiem o udzielenie pomocy:

   — informacje zawarte w deklaracji upraw, określonych w art. 3,

   — ilość wyprodukowanej oliwy i ilość oliwy, w stosunku do której wystąpiono z wnioskiem o pomoc na produkcję oraz ilość, w stosunku do której pomoc została wypłacona,

   — informacje wynikające z przeprowadzonej na miejscu kontroli producenta oliwek;

b) dla organizacji producentów i ich związków wszystkie informacje wymagane do kontroli ich działalności w ramach niniejszego systemu oraz wyniki kontroli przeprowadzonych przez Państwa Członkowskie;

c) dla młynów i dla każdego roku gospodarczego — dane znajdujące się w rejestrach stanu zapasów, informacje dotyczące wyposażenia technicznego i wydajności oraz wyniki kontroli przeprowadzonych na mocy niniejszego rozporządzenia;

d) roczne wskaźniki produktywności każdego jednorodnego obszaru produkcji.

Artykuł 17

1. Rejestry określone w art. 16 są poufne.

Dostęp do nich mają:

— krajowe organy upoważnione przez Państwo Członkowskie,

— pracownicy Komisji, we współpracy z właściwymi urzędnikami Państw Członkowskich i zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 729/70 [1], ostatnio zmienionym rozporządzeniem (EWG) nr 3509/80 [2], w szczególności w odniesieniu do przewidzianych procedur,

— organizacje producentów i ich związki, z uwzględnieniem aspektów, które Państwa Członkowskie uznają za niezbędne do przeprowadzenia skutecznej kontroli obecnych członków tych organizacji i związków.

2. Stworzone rejestry danych i systemy przetwarzania informacji wykorzystywane do ich kontroli powinny być zgodne z systemem komputerowym użytkowanym przez każde będące producentem Państwo Członkowskie do prowadzenia rejestru uprawy oliwek.

ROZDZIAŁ 7

Przepisy końcowe

Artykuł 18

Współczynniki wydajności oliwek i oliwy, określone w art. 5 ust. 2 akapit pierwszy tiret drugie rozporządzenia nr 136/66/EWG wyznacza się do 31 maja każdego roku dla jednorodnych obszarów produkcji, na podstawie danych dostarczonych przez Państwa Członkowskie będące producentami do 30 kwietnia każdego roku.

Artykuł 19

Szczegółowe zasady stosowania niniejszego rozporządzenia przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 38 rozporządzenia nr 136/66/EWG.

Z zastosowaniem tej samej procedury wyznaczane są:

— współczynniki wydajności, określone w art. 18,

— kwoty, określone w art. 11 ust. 1 lit. a).

Artykuł 20

W celu zapewnienia harmonijnego przejścia od obecnie obowiązujących procedur do procedur ustanowionych na mocy niniejszego rozporządzenia dla lat gospodarczych 1984/85 Komisja może podjąć wszelkie niezbędne środki, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 38 rozporządzenia nr 136/66/EWG.

W celu zagwarantowania osiągnięcia celów określonych w niniejszym rozporządzeniu oraz uwzględniając szczególne problemy, jakie mogą pojawić się w niektórych Państwach Członkowskich podczas stosowania tych przepisów, zainteresowane Państwa Członkowskie mogą, po przeprowadzeniu konsultacji z Komisją, przyjmując dodatkowe kryteria, tymczasowo uznawać, na przejściowy okres trzech lat

[1] Dz.U. L 94 z 28.4.1970, str. 2.
[2] Dz.U. L 367 z 31.12.1980, str. 87.

gospodarczych zaczynający się na przełomie lat 1984/85, organizacje producentów i ich związki, które wystąpią z odpowiednim wnioskiem.

Artykuł 21

Przed końcem trzeciego roku stosowania niniejszego rozporządzenia Komisja przedstawi Radzie raport na temat funkcjonowania procedury wprowadzonej niniejszym rozporządzeniem, wraz z wnioskami umożliwiającymi Radzie wprowadzenie zmian do tej procedury.

Artykuł 22

Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o środkach przyjętych na mocy niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 23

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 lipca 1984 r.

W imieniu Rady

A. DEASY

Przewodniczący